

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рін видання XX № 47 (2619).

ЧЕТВЕР, 19 КВІТНЯ 1979 РОКУ.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Пленум ЦК КПРС

17 квітня 1979 року відбувся черговий Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Пленум розглянув питання першої сесії Верховної Ради СРСР десятого скликання.

На Пленумі з промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєв.

Центральний Комітет КПРС цілком і повністю схвалив положення і висновки, що їх містить виступ тов. Л. І. Брежнєва, про діяльність Верховної Ради СРСР і напрями дальшого вдосконалення роботи всіх Рад народних депутатів.

На Пленумі виступив також член Політбюро, секретар ЦК КПРС тов. М. А. Суслов.

Пленум ЦК КПРС схвалив пропозиції Політбюро ЦК в організації питань першої сесії Верховної Ради СРСР.

Пленум ЦК КПРС увільнив тов. Я. П. Рябова від обов'язків секретаря ЦК КПРС у зв'язку з призначенням його першим заступником Голови Держплану СРСР.

(ТАРС).

ЄДНІСТЬ ПАРТІЇ І НАРОДУ

Перша сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання

У Кремлі 18 квітня відкрилась перша сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання. Вибори до найвищого органу державної влади країни, які відбулись у березні, пройшли в обстановці великого політичного і трудового піднесення, під знаком боротьби трудящих за виконання рішень XXV з'їзду КПРС. Вибірча кампанія яскраво і переконливо продемонструвала тісну згуртованість радянських людей навколо Комуністичної партії і її ленінського Центрального Комітету. Вона показала яскравий демократизм першого в світі суспільства розвинутого соціалізму.

Депутати Верховної Ради СРСР з глибоким задоволенням сприйняли підсумки Пленуму ЦК КПРС, який відбувся напередодні і який цілком і повністю схвалив положення і висновки, що їх містить виступ на Пленумі товариша Л. І. Брежнєва. Послідоане виконання рішень Пленуму, указівок товариша Л. І. Брежнєва дасть можливість зробити новий великий крок в удосконаленні роботи Верховної Ради СРСР, усіх Рад народних депутатів.

Робота сесії почалась з роздільних засідань палат Верховної Ради СРСР — Ради Національностей і Ради Союзу. На цих засіданнях були обрані голови палат і їх заступники. Головою Ради Національностей обраний депутат В. П. Рубен, головою Ради Союзу — депутат О. П. Шитиков.

До одноголосно затвердженого порядку денного сесії включено питання про обрання мандатних комісій, утворення постійних комісій палат, про обрання Президії Верховної Ради СРСР, утворення Ради Міністрів СРСР, про проект регламенту Верховної Ради СРСР і внесення змін і доповнень у положення про постійні комісії палат, про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР, про утворення Комітету народного контролю СРСР, обрання Верховного суду СРСР, призначення Генерального прокурора СРСР.

Обрано мандатні комісії Ради Союзу і Ради Національностей.

Палати заслухали доповіді голів мандатних комісій про перевірку повноважень депутатів.

На доповіді мандатних комісій палати Верховної Ради СРСР прийняли постанови, в яких визнали повноваження 750 депутатів Ради Союзу і 750 депутатів Ради Національностей, обраних 4 березня 1979 року по всіх виборчих округах. Депутати розглянули питання про утворення постійних комісій палат. Затверджено склади і голови постійних комісій Ради Союзу і Ради Національностей.

О 17 годині у Великому Кремльському Палаці відкрилось перше спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Бурхливими, тривалими оплесками, стоячи зустріли учасники засідання товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, В. В. Гришину, А. А. Громика, А. П. Кириленка, О. М. Косигіна, Д. А. Кунаєва, А. Я. Пельше, Г. В. Романова, М. А. Суслова, Д. Ф. Усикова, К. У. Черненко, В. Б. Щербицького, Г. А. Алієва, П. Н. Демічева, В. В. Кузнецова, П. М. Машерова, Б. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, М. О. Тихонова, Е. А. Шеварднадзе, І. В. Капітонова, В. І. Долгих, М. В. Зімяніна, К. В. Русакова, М. С. Горбачова.

Сесія перейшла до обрання Президії Верховної Ради СРСР.

Слово було надано членові Політбюро ЦК КПРС, секретареві ЦК КПРС депутату М. А. Суслову. За дорученням Центрального Комітету КПРС він вніс пропозицію, підтриману партійною групою Верховної Ради і Радами Старійшин палат, знов обрати Головою Президії Верховної Ради СРСР Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва. Ця пропозиція була зустрінута бурхливими, тривалими оплесками.

Верховна Рада СРСР одногосно обрала депутата Л. І. Брежнєва Головою Президії Верховної Ради СРСР.

Потім одноголосно були обрані перший заступник Голови Президії Верховної Ради СРСР — кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС депутат В. В. Кузнецов, заступники Голови, секретар і члени Президії Верховної Ради СРСР.

Слово надасть Л. І. Брежнєву. Депутати, гості встають і вітають його бурхливими, тривалими оплесками.

Виступ депутата Л. І. БРЕЖНЄВА

Дорогі товариші депутати!

Насамперед дозвольте від імені щойно обраних членів Президії Верховної Ради СРСР, від себе особисто сердечно подякувати Центральному Комітету Комуністичної партії і депутатам Верховної Ради за велике довіря, яке нам виявлено. Впевнений, що кожен з нас не посхочує сил, щоб виправдати його. Бути депутатом найвищого органу влади країни — це висока честь і велика відповідальність. Прещовати у складі постійно діючого органу Верховної Ради — у Президії — почесно і відповідально подію.

Нова Конституція створила найсприятливіші умови для того, щоб Верховна Рада активно здійснювала свої широкі повноваження. Проводячи політичну лінію партії, Верховна Рада СРСР все більш енергійно і цілеспрямовано вирішує життєво важливі питання розвитку країни.

Сам склад депутатів — свідчення того, що суди, в цей Кремльський зал стікається краща думка народу, його багатющі досвід. Наші депутати — люди праці, представники трудових колективів. Вони на практиці знають, як втілюються рішення найвищого органу влади на місцях, які питання життя висувас сьогодні на перший план.

Йдеться насамперед про неухильне підвищення ефективності економіки країни, виявлення і використання всіх її величезних можливостей. У цьому — найважливіша умова дальшого піднесення добробуту народу, всебічного зміцнення могутності нашої Батьківщини.

Відповідно до Конституції Верховна Рада СРСР розв'язує ці завдання як безпосередньо, так і через створювані нею органи.

Найважливіша роль у проведенні нашої господарської і соціальної політики належить урядові, міністерствам і державним комітетам. Етап зрілого соціалізму, науково-технічна революція ставлять до механізму господарського управління дедалі вищі вимоги, передбачають його дальше вдосконалення, вимагають великої і цілеспрямованої організаторської роботи.

Нам потрібні чітка і злагоджена діяльність усього управлінського апарату, реальна відповідальність кожного за доручену йому справу, наполеглива боротьба з порушеннями державної дисципліни, з усією рясдою надмірностей, безгосподарністю, зловживаннями. На першій лінії тут повинна стояти дисципліна.

армія народних контролерів і Комітет народного контролю СРСР, який її очолює і який буде утворений на цій сесії.

Велику роль у житті нашого суспільства відіграють забезпечення соціалістичного правопорядку, строге і повсюдне додержання радянської законності. Відповідальність за це лежить на наших судовій і прокурорській системах, найвищі органи яких створює Верховна Рада СРСР.

Таким чином, у Верховній Раді сходяться найважливіші підйоми впливу держави на суспільне життя. І Конституція вимагає, щоб ці підйоми працювали безвідмовно, щоб спрямовуюча, координуюча і контрольна діяльність Верховної Ради набувала всемірного розвитку.

Верховна Рада десятого скликання має розглядати питання, зв'язані з завершенням нинішньої п'ятирічки, розробкою і проведенням у життя одинадцятого п'ятирічного плану розвитку країни. Керуючись настановами з'їзду партії і Пленумів її Центрального Комітету, ми будемо займатись широким комплексом проблем у галузі економіки і культури, планування і матеріального стимулювання виробництва, будемо постійно тримати в центрі уваги питання підвищення життєвого рівня радянських людей, дальшого руху нашого народу по шляху комуністичного будівництва.

Важливим напрямом, як і раніше, залишається вдосконалення законодавства. У цьому плані попередні велика, як сказав — напружена робота, яка вимагатиме від відповідних органів серйозного творчого підходу і високого ступеня відповідальності.

Особливо важливо при цьому забезпечити, щоб кожний наш закон, кожне рішення, яке приймається, неухильно проводились в життя, давали, так би мовити, реальні віддачі.

З прийняттям нової Конституції відбулося помітне зрушення в справі посилення контролю Верховної Ради СРСР за додержанням законів, планових завдань, за роботою органів управління. У нас уже нагромаджено корисний досвід розгляду доповідей уряду, міністерств і відомств на сесіях Верховної Ради, в її Президії, на засіданнях постійних комісій. Таку практику треба зберегти і в майбутньому — і не тільки зберегти, а й надати їй ще більшої цілеспрямованості.

Особливе місце тут належить постійним комісіям. Вони повинні діяти енергійніше, виносити на обговорення найбільш істотні, найбільш злободенні пи-

тання, наполегливо добиватися проведення в життя своїх рекомендацій, краще контролювати їх виконання. Я думаю, що регламент Верховної Ради і оновлене положення про постійні комісії, які ми маємо прийняти, відіграють позитивну роль у розв'язанні цих завдань.

Нова Конституція СРСР відкрила широкі можливості підвищення активності Президії Верховної Ради на різних напрямках. І один з найважливіших її обов'язків — послідовне поліпшення роботи всіх ланок Рад, узагальнення і поширення нагромадженого ними досвіду, контроль за тим, як виконуються накази виборців, як реалізуються численні пропозиції, що їх вносять трудящі.

Неухильно проводячи в життя розроблену XXV з'їздом партії програму економічного і соціального розвитку, Верховна Рада СРСР покликана постійно дбати про забезпечення мирних зосереджених умов для комуністичного будівництва в нашій країні, про зміцнення її оборонної могутності. Можна висловити тверду впевненість, що Верховна Рада СРСР і її Президія, відповідно до ленінських принципів зсвішньої політики партії, і далі наполегливо добиватимуться забезпечення миру на нашій планеті.

З цією метою нам треба буде ще активніше співробітничати з представницькими органами братніх соціалістичних держав, з парламентами і миротворчою громадськістю всіх країн світу, активно підтримуючи народи, які ведуть боротьбу за своє національне і соціальне визволення.

Словом, роботу, товариші депутати, ми маємо провести величезну — і у внутрішньому і в зовнішньополітичному плані. Будемо ж працювати так, щоб виправдати високе довіря радянського народу, народу-трудівника і борця, який іде під ленінським прапором Комуністичної партії.

* * *

На засіданні було оголошено заяву Голови Ради Міністрів СРСР, депутата О. М. Косигіна, яка надійшла на ім'я головуючого. Відповідно до статті 129 Конституції СРСР, говориться в цій заяві, Рада Міністрів СРСР вежає свої обов'язки етичними і складає свої повноваження перед новообраною Верховною Радою СРСР.

Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв вніс на розгляд сесії пропозицію Центрального Комітету КПРС, підтриману партійною групою Верховної Ради СРСР і Радами Старійшин палат, знову призначити Головою Ради Міністрів СРСР товариша О. М. Косигіна і доручити йому подати Верховній Раді пропозиції про склад уряду СРСР.

В одноголосно прийнятій постанові береться до відома заява Голови Ради Міністрів СРСР і схвалюється діяльність Радянського уряду. Головою Ради Міністрів СРСР призначається О. М. Косигін. Йому доручається подати Верховній Раді СРСР пропозиції про склад уряду СРСР. До утворення Верховною Радою уряду СРСР Раді Міністрів СРСР доручено продовжувати виконання своїх обов'язків.

На цьому перше спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей закінчилось.

19 квітня сесія Верховної Ради СРСР продовжить роботу.

(ТАРС).

Як ми вже повідомляли, 14 квітня в Будинку політосвіти обкому Компартії України відбулися збори комсомольського антиуу області спільно з розширеною нарадою при начальнику УВС, які розглянули питання про задоволення комсомольських організацій та органів внутрішніх справ області по дальшому зміцненню громадського порядку і соціалістичної законності, посиленню правового виховання молоді у світлі рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України.

Сьогодні друкуємо нотатки із зборів.

ВИХОВАННЮ — КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

На XVIII з'їзді ВЛКСМ товариш Л. І. Брежнєв дав високу оцінку діяльності комсомолу по комуністичному вихованню підлітків. Разом з тим партія націлює молоді на суворіший контроль громадського порядку, ефективніше виховання тієї частини молодих людей, котра заважає нашому соціальному поступу вперед.

Чому так гостро стоїть питання про їхнє перевиховання? Бо нині, коли наш громадський організм міцніє, стає морально чистим, красивим, — факти бешкетництва, розхлябаності, гияцтва виглядають на загальному тлі особливо непривабливо.

Комсомольські організації та органи внутрішніх справ Кіровоградщини мають певний досвід спільної виховної роботи серед молоді. Підвищується й роль комсомольських оперативних загонів у боротьбі з пияцтвом та правопорушеннями серед підлітків. Лише в ході операції «Турбота-78», що проводилась комсомолом спільно з органами внутрішніх справ, відділами народної і професійно-технічної освіти, виявлено 9 осіб, які втягували неповнолітніх у пияцтво, притягнуто до відповідальності 79 батьків.

Але випадки пияцтва і пов'язані з ним факти негідної поведінки, правопорушень ще мають місце серед певної групи молоді. Це пояснюється передусім низьким рівнем роботи комітетів комсомолу по профілактиці правопорушень і пияцтва. В боротьбі проти цього зла ще не на повну силу використовуються «Комсомольський прожектор», фототвірини, «Блискавки», стінніжки. Дуже рідко проводяться спеціалізовані рейди по виявленню фактів порушень правил торгівлі спиртними напоями.

Комітети комсомолу області спрямовують свої зусилля на конкретнішу, послідовнішу роботу з молоддю, і насамперед з підлітками. Центрами її проведення стали, наприклад, 52 кінолекторії «Підліток», що працюють в усіх містах і районах області. У практику їхньої роботи ввійшли зустрічі з працівниками органів правопорядку, перегляд кінофільмів на правову тематику та обговорення їх. Так, у роботі кіноклубу «Підліток», створеного на базі Новоукраїнського кінотеатру, бере участь 450 учнів. Усього ж роботою кінолекторії в області охоплено понад 15,5 тисячі дітей.

У деяких районах на низькому рівні робота з вихователями. Педагогічно-вихователі, інструктори по спорту в житлово-експлуатаційних конторах, вихователі гуртожитків не введені в номенклатуру багатьох міських і районних комітетів комсомолу, їх не називають. Немає контролю за використанням коштів, призначених для роботи з дітьми і підлітками.

Комсомольські працівники та активісти ще рідко з'являються в місцях масового відпочинку молоді (особливо у вихідні й святкові дні), не цікавляться добром кадрів для культурно-освітніх закладів. Це веде іноді до того, що будинки культури не виконують своїх безпосередніх функцій по організації дозвілля молоді, а перетворюються в місця, де трапляються правопорушення.

Вимагає поліпшення робота з молоддю, що проживає в гуртожитках. Бо саме в гуртожитках юнаки і дівчата проводять свій вільний час, і від того, як поставлено тут виховну роботу, залежить формування їхнього світогляду, ставлення до життя і роботи. В ході рейдів по молодіжних гуртожитках міста Кіровограда і області виявлено серйозні недоліки в організації виховної роботи, побуту, дозвілля молоді. І це тоді, коли саме комітети комсомолу відповідають і за цю діяльність. Комсомольським активістам необхідно глибше вивчити потреби і запити юнаків і

дівчат. Роботу в радах гуртожитків слід доручати амальним організаторам, людям принциповим, непримиренним до недоліків і до порушників громадського порядку.

Треба звернути особливу увагу комсомольського активу на роботу з особами, які повернулися з місць ув'язнення. У більшості випадків комсомольські працівники вельми пасивні у вирішенні питань трудового, побутового влаштування і виховання цієї категорії молоді, що, в свою чергу, іноді призводить до повторних злочинів.

Одним з найпоширеніших видів правопорушень серед комсомольців і молоді області лишається незаконне виготовлення та використання радіоприладів. Однієї деякі комітети комсомолу ще не доводилося значення роботи по боротьбі з радіохуліганством. Навколо правопорушників не створюється обстановка нетерпимості. Самоусунулися від цієї справи, наприклад, комітети комсомолу Олександрійського, Новоукраїнського, Олександрійського районів. Чому б не залучити радіохуліганів до радіоспорту? Чому б не створити радіоклубів у школах і профтехучилищах, жеках і в палацах та будинках піонерів?

Одне з найважливіших місць у профілактиці правопорушень серед неповнолітніх належить комсомольським оперативним загонам. Нині в області діє таких 121, у їхньому складі — 2150 чоловік. Кожен четвертий дружинник області — комсомолец. У ДНД, як відомо, направляють кращих комуністів і комсомольців. Тому й не дивно, що дружинники, оперативники мають певні успіхи в роботі по профілактиці правопорушень серед неповнолітніх. Про дієвість подібної роботи красномовно свідчать такі цифри. Лише за останні два роки комсомольці-оперативники провели 3270 рейдів по охороні громадського порядку.

Останнім часом зріс рівень індивідуальної виховної роботи, яку проводять КОЗД з неповнолітніми, що перебувають на обліку в органах внутрішніх справ. Крім того, оперативники беруть шефство над неблагополучними сім'ями, займаються правовою пропагандою. Лише минулого року вони прочитали близько семи сот лекцій, провели понад 150 бесід. Традиційною на Кіровоградщині стала операція «Підліток».

Проте, таку роботу КОЗД ще не можна вважати задовільною. Не налагоджено чіткої організаційної роботи штабів оперативних загонів Маловисіського, Знам'янського, Новомиргородського, Устинівського районів. Слабка взаємодія загонів з органами внутрішніх справ. Залишають бажати кращого й методи роботи більшості оперативних загонів, що часто зводяться до рейдів та патрулювання. Це, звичайно, не дає можливості активніше впливати на виховний процес, урахувати особливості окремих вікових груп і категорій молоді.

Не секрет, що для активної роботи оперативних загонів треба мати відповідне матеріальне забезпечення. Практика показує: там, де для штабів КОЗД виділено приміщення, де є сучасні засоби зв'язку, там оперативники стають надійними помічниками органів внутрішніх справ. Разом з тим відсутність приміщень для штабів КОЗД у Знам'янці, Олександрії, Долинській, Компаніївці, Малій Висці, Новгородці, Новомиргороді негативно позначається на діяльності загонів.

Наведені вище приклади свідчать, що деякі комсомольські організації, міськими і райкоми комсомолу пускають на самоплив виховну роботу

серед підлітків. Так, Кіровоградський, Голованівський, Компаніївський, Маловисіський райкоми, Кіровоградський міськом комсомолу ослабили контроль за виконанням постанов не тільки керівних комсомольських ор-

ганів, а й своїх власних. У діяльності згаданих комітетів ЛКСМУ часом спостерігається паперотворчість, бездіяльне багатослів'я. Іноді створюється враження, що рішення, які ухвалюють комсомольські організації, служать лише для прикриття бездіяльності їх керівників. Час зрозуміти, що відповідний документ далеко не означає автоматичного усунення згаданих у ньому недоліків. Без ретельної організаційної роботи, високої вимогливості і персональної відповідальності годі чекати позитивних результатів.

Необхідно звернути увагу ще на одну хворобу — формалізм. Іноді комітет комсомолу ухвалює таке рішення, що його практично неможливо проконтролювати. Воно загальне, декларативне, без ґрунтовного аналізу і конкретних пропозицій. Так, скажімо, план роботи Знам'янського міськом комсомолу на четвертий квартал минулого року по роботі з неповнолітніми, схильними до правопорушень, складався з п'яти пунктів. Перші два з них — питання для слухання звітів, у двох дальших планувалася контроль за виконанням тих чи інших заходів, в останньому йшлося про необхідність продовжувати роботу правового лекторію. Аналогічні «плани» можна побачити і в деяких інших райкомах комсомолу області.

Проблеми зміцнення соціалістичної законності, правопорядку займають чільне місце в роботі обласної комсомольської організації. Шляхи їх розв'язання вбачаються насамперед у подальшому організаційно-політичному зміцненні всіх ланок комсомолу, підвищенні відповідальності комсомольського активу за доручену діяльність роботи.

Комітетам комсомолу, комсомольським організаціям області необхідно поліпшити роботу по вихованню молоді в дусі комуністичної моралі, вести широку пропаганду радянського способу життя, добиватися неухильного виконання кожним комсомольцем норм і принципів морального кодексу будівника комунізму. Необхідно розширити мережу гуртків комсомольського політвизначення, де вивчаються курси «Основи правових знань» та «Основи комуністичної моралі», створити в кожному професійно-технічному училищі чи середньому спеціальному навчальному закладі кіноклуби, лекторії правових знань. Слід звернути особливу увагу на організацію дозвілля молоді, залучати юнаків і дівчат до наукової, технічної, художньої творчості, до регулярних занять фізкультурою і спортом, активніше впроваджувати в побут нові, радянські ритуали та обряди — комсомольсько-молодіжні весілля, проводи в армію, посвячення в робітники, зорини... Під особливим контролем комітетів комсомолу повинна бути робота з неповнолітніми. І в ній своє слово належить сказати шефам-робітникам, передовикам виробництва, молодим учителям, студентам.

Проблем, пов'язаних з вирішенням завдань боротьби з антигромадськими проявами, злочинністю серед неповнолітніх та молоді, чимало. Нас усіх має хвилювати факт того, що серед злочинців ще трапляються люди комсомольського віку. Це свідчить, зокрема, про недоліки у виховній роботі комсомольських організацій. Тож нехай кожен із нас відповість своїй совісті, чи все він зробив, щоб не дати молодій людині стати на шлях хуліганства, чи вчасно втримав свого знайомого від протизаконного вчинку, чи вказав громадськості на дармоїда, чи зробив що-небудь, аби той став на правильний шлях?

Хорошим фахівцем стала на Кіровоградській швейній фабриці колишня учениця ПТУ № 4 Наталка Газрух. Нині дівчині довіряють складні операції — пришивати до виробів рукава, комірки тощо. А співчани цеху обрали її членом комітету комсомолу.

На знімку: Н. ГАЗРУХ.

Фото В. ГРИБА.

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

МОЛОДИМИ РУКАМИ

Більше 500 комсомольців і молоді Побузького нікелевого заводу вийдуть 21 квітня на комуністичний суботник, присвячений 109-й річниці з дня народження В. І. Леніна. На зборах і мітингах заводчани вирішили в день «червоної суботи» працювати по-ударному, з повною віддачею і комсомольським зав'язям.

Основою ударною ділянкою суботника стане спортивний комплекс селища. Тут буде посаджено більше тисячі дерев і кущів, засіяно близько 500 квадратних метрів газонів, виконано значний обсяг впорядкувальних робіт.

Спеціальна група обладнає спортивні майданчики, трибуни для глядачів. Усього на суботнику буде зроблено майже 1000 карбованців.

О. РЕЗНИЧЕНКО.

с.мт. Побузьке, Голованівський район.

РАЗОМ ЗІ СТАРШИМИ

21 квітня всі трудівники нашого колгоспу імені Леніна вийдуть на Всесоюзний комуністичний суботник. Не відстаємо від них і ми — школярі. Цього дня ми зберемо більше трьох тонн металолому, 600 кілограмів макулатури, побілимо й посадимо десятки дерев, упорядкуємо шкільну територію.

В. ГОРЕНКО,

учень 8-го класу Йосипівської восьмирічки Вільшанського району.

СКВЕР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ

Усього два дні відділяє нас від свята праці, яким, безумовно, стане шістдесятний, ленінський суботник.

Ювілейний суботник: молоді Онуфріївки відзначать ударною працею по упорядкуванню райцентра, закладе сквер імені 60-річчя ЛКСМ України. Це і буде зеленим пам'ятником на честь двох славних ювілеїв — шістдесяти річчя ЛКСМ України та червоної суботи.

К. ДАНОВ,

перший секретар Онуфріївського райкому ЛКСМ України.

ВІРУЮ, БО НЕ ЗНАЮ

Як виникло пасхальне свято

Церква заявляє, що свято пасхи встановлено на честь воскресіння Христа, але наука категорично заперечує ці вигадки церковників. Історичні дослідження беззаперечно доводять, що ще задовго до християнства люди не могли пожити рік у рік і створити міфи про народження, смерть і воскресіння богів. Спостерігаючи, як рік у рік природа розцвітає, то в'яне, навіч замирає на час, люди стали бачити в цьому боротьбу добрих і злих надприродних сил. Настання зими вони поєднували зі смертю божества, якому поклонялися, оживлення природи весною — його воскресінням.

Християнська пасха і є результатом злиття різноманітних весняних свят різних народів (єгиптян, персів, фінікійців), але особливе значення мала єврейська пасха (єврейське — умілює писати). Під час цього свята євреї приносили в жертву ягня або ослика. Ягня приносили в жертву тоді, коли євреї були ще кочовим народом, скотарями. І для них весна

мають свою історію. В силу низької продуктивності землеробства, хліб, особливо з чистого борошна, вважався дуже цінним продуктом, тому-то появу хлі-

ба на святі, після довгого зимового голодавання, зустрічали з особливою радістю. Легше було весною і з молодими продуктами. Через те, що пасхальні приготування влаштовували в основному на мотилах предків, сирна пасха, яка була на це свято в хаті кожного віруючого, мала форму мотильного горбка. Появилось і пасхальне ягня. Воно йде від того, що весною птахи, покріма курки, починали нести яйця, які були додатковим і до цього важливим джерелом харчування людей. Цілодобово за доброту духа — покровителів курей, яйця приносили в жертву, і не була святкова жертва добром духу (пізніше стали красити яйця червоною фарбою, не тім будь-якою).

Виходить, що навіть ці найпростіші пасхальні обряди не мають ніякого відношення до вигаданого Христа, їх було пристосовано до нового свята, хоч виникли вони значно раніше в умовах економічного розвитку дохристиянських народів.

У капіталістичних країнах експлуататорські класи усіляко підтримують релігійні свята, бо саме в дні відзначення їх особливо посилено пропагують і насаджують серед народу вигадану експлуататорами релігійну ідеологію: підкреслюють багатому терпіти злих, злих виставляти страждання, бути смиренним, покірливим, прощати всім кривди, не думати про краще життя на землі, а всі надії покласти на потойбічний світ.

У нашій країні немає експлуататорських класів. Комуністична партія і Радянський уряд піклуються про добробут народу, що формується наукового світогляду. Але є ще окремі люди, на яких релігійні пережитки і релігійні свята зберегли свій вплив. Саме їм, цим людям, треба зрозуміти, які шкоди завдає пасхальне свято. В дні пасхи церковники особливо активізують пропаганду релігійної ідеології, котра отрує свідомість віруючих думками про тлінність земного життя, підірвавши віру в свої сили, в свої творчі можливості. Тривалі молитви забиратимуть багато часу, який можна було б використати для духовного багатощення — відвідання кіно, театру, бібліотек, для екскурсій тощо.

П. РЯБОЙ,
лектор товариства
«Знання».

ДО 50-РІЧЧЯ ПРИЙНЯТТЯ ПЕРШОГО П'ЯТИРІЧНОГО ПЛАНУ

Микола СТОЯН.

ПОМИЛКА ДЯДЬКА ТЕРЕНА

(Продовження. Поч. у «Молодому комунарі» за 17 квітня).

Яке вони мали право викручувати тобі руки, як ти забрав своїх корів!.. А як обрали тебе, Головахо, коли не прийняли сина на курси трактористів! Глумились, денікінцем вказали... Однак, недовго їм знущатися. Іде й на них розглат — неспійний на Дону, горять колгоспи в Росії, будьте готові й ви...

Він змовк, щоб перепочити, щоб поговорити й длі, викидаючи свої злість і гнів. Та його зупинив Головахо:

— Хто тебе послав, Грамофоні?

Він аж зазмер. Головахо назвав його не Судакм, не Тимофієм, не Тимофієм Пазловичем, а на прізвище, ко, за яке він страшенно ображався. Ковтнув образи і відповів.

— Цього не скажу.

— Ага... То я тобі скажу... Тобі прогули першу половину пісні, а я проспівую другу. Так воно точнісінько й було. Мого сина не приймали на курси трактористів. Того ж дня мене викликав секретар райкому партії, що був у селі:

— Громадянин Головахо! Ви спростді служили у Денікіна!

— Служив... Іри з половиною дні.

— Як це так — три з половиною дні?

— А отак. Як прийшли денікінці, то мене, сина бідняка, насильно мобілізували у їхню армію. Погнали у Новомиргород. Подержали три дні, а на четвертий під конзєм — у Малу Виску, щоб потім відправити у Єлисаветград. На шляху до Малої Виски, кілометрів через сім — яр глибший і лісоч. Як дійшли до нього, я й попросив офіцера, начальника конвою:

— Ваше благородіє! Дозвольте відлучитися!

— Іди ти швидше там справляйся!

Я швидко, подалі від них — тільки й бачив мене і офіцера, і Антона Денікіна...

Секретар райкому партії розсміявся та до колісиків: — Щоб ви товаришу Головахо віднині ніколи не куляли очі денікінством. І його сина записуйте на курси... І син мій, Грамофоне, учитесь!

Обізвався й Палишапка:

— Корову мені, Грамофоне, повернулі. Ще й вибачилися! Ти чуж дзін, та не знаєш, де він! А бив його, удір за ударом, Терен!

5

Настя Чабаненко і Дінько Миргородський не минули хатини Терена.

Іх зустріла його дружина.

— Де саш дядько Прокоп?

— А біс його знає.

Данько пожартував:

— Не в молодіці якось? Не до куми завітав?

— Та ні! Він через колгосп з розуму сходить. Якщо не в кузні й досі. З дідом Байбузним плуги, борони ремонтують. Каже, що хочуть обое, щоб до весняної сівби у них все найкраще було.

— Пітко Ганно! Передайте йому, щоб прийшов завтра у комітет комсомолу.

— Та чи ви подуріли! Його, сивого чорта, у комсомол прийняти!

— А може й приймемо!

— Та не робіть цього, Насте! Люди сміятимуться!

— Не зробимо. Ми хочемо, щоб людям віч розповіли про свою поїздку до Харкова.

— О, це він може. Він мнін еже вуха проторочив тим тракторним заводом!..

6

Терен словами бив Судака так, що той входив, агрував у стіну.

— Ги, Грамофон, був гадом, гадом і залишився. Чого ти висті? Чого ти кличеш нас проти нашої Радянської влади, проти Леніна? За п'ятирічку ти ж брешеш! Є п'ятирічка! Я недавно їздив у Харків до брата у Гості. Який там збудували тракторний завод! І трактори вже виробляє. А ти: «стіни і вітер гуляє...» і мені за коня... Грамофоне — кінь на чистирьох ногах, та й гой спотикається. Спіткнувся й я. Били мене комсомольці. Це правда. Зв це їм дісталося від комуністів, від голови сілради. А я їм спасибі казав і кажу... Мені в колгоспі розвиднілося. Я ж одне знав — як кріт у землі рийся і світу, людей не бачив... І колгосп наш міцний. І нікому ми не дамо його розвалити. Іди од нас, ірде. Іди, в дощ, навіть не попрощавайся. Ми твба, собацюру, не бачили й не чули. Чи так я кажу, мужики?

— Так, Терене, так!

— І якщо ми тебе побачимо у селі завтра — я сам тебе зв'яжу і відведу в міліцію.

У Судака в кишені резолювер. І куль на всіх вистачить. Але він стримує себе.

Хата на хвилину опустіла, один за одним люди виходили в ніч, в дощ, навіть не попрощавшись.

Куць розгублено розводить руками:

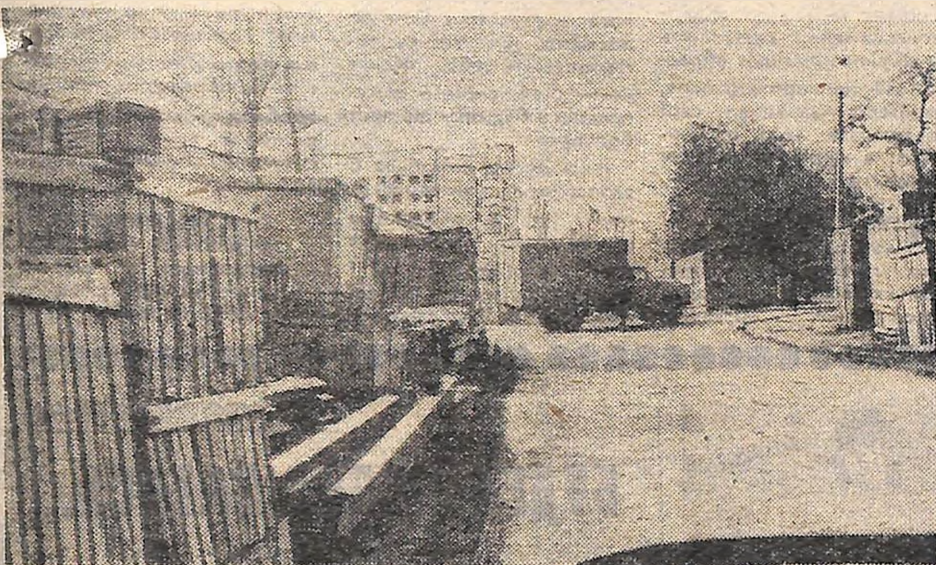
— Вибачай, Пазловичу, але й тобі у мене залишатись і небезпечно й незручно.

Ще один удар!.. Нові халя образи залила серце. Проте, Куць казав правду. Може, хтось із них уже прямує до сілради.

— Куди ж мені тепер?

— На сніг не вийдеш. Перевазу човном на хутір...

[Далі буде].

ЗА МІСТО ВИСОКОЇ КУЛЬТУРИ І ЗРАЗКОВОГО ПОРЯДКУ

РЕЙД «КП»

НЕБАЖАНІ «ЗНАХІДКИ»

Любов кіровоградців до рідного міста з особливою силою виявляється з настанням весни. Тоді починають весело відзвонювати лопати на газонах проспекту Комуністичного — тут пораються студенти педінституту, учні медучилища і середньої школи № 34.

На площі С. М. Кірова вибухають трояндним вогнем барвисті квітники.

У такий час жителі вулиці Курортної починають поводитись, як справжні курортники. Вони облюбовують зелений масив напроти середньої школи № 32 і старанно... засмічують його кужулицею, консервними банками, битим склом, ганцями тощо. Тобто район історичних земляних валів колишньої фортеці урізноманітнюють композицією дивовижної байдужості та безвідповідальності.

Незрозуміло, з якої причини в Кіровограді надто вже популярні всілякі баори. Скажімо, в сквері Ленінського комсомолу одна з баор знаходиться напроти корпусу факультету фізичного виховання педагогічного інституту. Щоправда, майбутні педагоги, роблячи ранковий крос, досить уміло її обминають, що не завжди вдається молодій мамі, особливо тоді, коли вона котить коляску.

У цьому ж таки сквері ми виявили ще одну «знахідку». Дехто каже, що це — Дошка пошани. Невідомо тільки, кого вона вшановує. Звичайно, порівняно із «знахідкою» на вулиці Жданова згадавши Дошка пошани

ни вельми вже програс. Адже далеко не кожне місто може похвалитися таким універсальним закутком, який можна сміливо назвати вулицею-складом. Так от, саме на вулиці Жданова завод тракторних гідроагрегатів завалив тротуари різноманітним устаткуванням (фото вгорі). Дивлячись на ці механізми, мимоволі починаєш цитувати класичні рядки: «Іх моют дожди, засыпаєт их пыль...»

— І не перший рік, — ніби вгадуючи наші думки, каже жителька цієї вулиці Л. О. Самодіна. — Цікаво, в яку копійчку обходиться така безгосподарність дирекції заводу?

Слушне запитання. Але, на жаль, відповіді на нього ми поки що не маємо.

Сусідка Самодіної В. Н. Московець теж не втрималася, щоб не покаржитись: — І вдень, і вночі на нашій вулиці робиться щось неймовірне. Під вікнами гудуть машини. Стріли кранів обламують дерева. Газони витоптано. Бетонні кільця для водогінних резервуарів складено хаотично. А тут же бігають маленькі діти. Уявляєте, якщо таке кільце зсунеться і...

Справді, щодо техніки безпеки, то заводські вантажники не враховують елементарних норм. А втім, про яку техніку безпеки може йти мова, коли багатотонні механізми вивантажують прямо на тротуар?

На цій вулиці ми зробили ще одне «відкриття». Інтер'єрний пейзаж заводу

тракторних гідроагрегатів, що так недоречно вписався в тихі квартали вулиці Жданова, вінчає невелике завалення, створене з ініціативи місцевих жителів. Зате напроти нього виблискують ідеально чистою власний сектор гаражів легкових авто.

Мабуть, найбільше не повезло нашим класикам у районі Некрасовки. На вулицях Маяковського, Чахово, Дем'яна Бедного під час дощу проїжджа частина перетворюється в суцільну багнюку, якою проїхати може хіба що всюдихід чи трактор...

До речі, на чудовій новій

вулиці Пацаєва все ті ж старі, неприємні проблеми. На дорозі тут подибується кілька таких розмірів, які успішно могли б конкурувати із знаменитою міргородською баюрою, описаною безсмертним Гоголем (Фото знизу).

Так, шляховики нашого міста не позбавлені «гумору». Ну хіба це не «смішно», що по вулиці Волкова напроти середньої школи № 19 частину дороги залишили у вибоїнах, баюрах, які ніщо порівняно з (хто тільки її автор?) грандіозною ямою?

Говорячи про всі ці «знахідки», ми аж ніяк не ставили за мету займатися критиканством. Усі ми любимо наше чудове місто, що потопає в зелені садів і парків, що може похвалитися мальовничими вулицями і пам'ятниками. Але хотілося б, щоб ті недоліки, про які йшлося в рейдовому матеріалі, якомога скоріше зникли в нашому Кіровограді. І тут своє вагоме

слово повинні сказати комсомолія і молодь міста. Їм під силу стати на варту зелених насаджень, стрічок асфальтних доріг, вулиць.

Рейдова бригада обласного штабу «КП» і редакції «Молодого комунара»: В. ОРЕЛ — завідувач кабінетом комсомольської роботи обкому комсомолу, В. ГРИБ — член рейдової бригади обласного штабу «КП», С. ЯШАН — інструктор обласного комітету народного контролю, В. ГОНЧАРЕНКО — спецкор «Молодого комунара».

СПОРТИВНИЙ
ВИПУСК
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»ЧИ ДАЛЕКО
ДО ОЛІМПУ?РЕЗЕРВ
НЕ ПІДВЕДЕ

Гімнастичний поміст ДЮСШ обласного спортивного комітету знову став ареною масових поєдинків кращих юних спортсменів країни. На цей раз до Кіровограда з'їхалися вихованці дитячо-юнацьких спортивних шкіл олімпійського резерву.

У командному заліку переможцями стали гімнасти товариства «Динамо», першою командою ВДРПС і трюдерів. Найбільше очок набрали представники школи ЦСКА, Єрєпанов і «Трудових резервів» міста Ворошиловграда.

У групі спортсменів, які виступали за програмою майстрів і кандидатів у майстри спорту, — Марина Глотова (Ленінград), Марина Іскрина (Ташкент), і Андрій Сайфулін (Донецьк).

З ІМ'ЯМ
ГЕРОЯ

Другий республіканський турнір з класичної боротьби пам'яті Героя Радянського Союзу, національного героя Чехословаччини Олексія Семіонича Єгорова на цей раз було присвячено 60-річчю ЛКСМУ. Протягом трьох днів на килимах Будинку фізкультури кіровоградського спортивного клубу «Зірка» свою майстерність демонстрували понад 140 юнаків 1962 — 1964 років народження. Серед них, хто стояв на найвищих сходах п'єдесталу пошани, — були Сергій Коваль з Кривого Рога, харків'янин Юрій Чумаченко, світловодський Володимир Бурвченко, атлети з Новоукраїнки Володимир Корол, Олександр Соколенко, кіровоградці Валентин Стаховський, Олександр Гаваза, Андрій Андрієнко (всі — з ДЮСШ спортклубу «Зірка»), учні МПТУ-2 Микола Коростієнко, Віталій Оліфіренко, Володимир Кононов, Геннадій Бесчасний з ПТУ № 8, Василь Чорномаз, Юрій Кожанов, Олександр Коробко з ради «Трудових резервів» обласного центру.

Всіх переможців нагороджено дипломами першого ступеня, цінними призами і спеціальними пам'ятними медалями з барельєфом О. С. Єгорова.

В. ТЕРДОСТУП,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

НАЙБІЛЬШ гострі суперечки з приводу будівництва спортивних споруд точаться після закінчення масових спортивних поєдинків на першість області. Тих, хто мав гірші результати, запитують, чому так погано підготувалися до змагань. Відповідь щоразу одна:

— Ніде тренувались. Немає стадіону, тиру, плавального басейну...

Скаржаться працівники спортивних товариств, спорткомітетів, скаржаться самі спортсмени. А яка ж позиція в цій справі комсомольських активістів?

Представники Онуфріївського, Добровеличківського, Вільшанського районів, наприклад, виправдуються коротко:

— Якби допомогли господарники, ми щось і зробили б...

Таким можна заперечити, послухавши міркування з цього приводу голови колгоспу імені Шевченка Ульянівського району Б. Т. Демаравського:

— Коли бачиш, що молоді з ентузіазмом беруться за підвищення свого фізичного гарту, байдужості не може бути. В нашому селі раніше існували прості спортивні майданчики, без твердого покриття. Їх обладнали самі комсомольці. У вільний від роботи час колективно виходили на тренування. Але потрібний був більший розгін. І ватажок комсомольців колгоспу Анатолій Барський прийшов з пропозицією на засідання правління: «Ми вийдемо всі — і механізatori, і

будівельники. Працювати-мемо у вихідні дні. Інакше наші рекорди в районному масштабі будуть такі, як у початківці...» Він переконав усіх: потрібен типовий стадіон, критий тир. І ми знайшли кошти, виділили будівельні матеріали, механізми.

Звідси й результат — після введення в дію типових спортивних споруд тільки торік у колективі фізкультури господарства

Застрільником виступив райком комсомолу. Є мста: «Кожному колективному — типовий спортивний комплекс!» Були конкретні пропозиції, намітки, був перспективний план розвитку олімпійських видів спорту. Зобов'язання брали комсомольці більшості первинних організацій. І їм пішли назустріч — допомогли.

Тепер ульянівці можуть пишатися своїми вихован-

комсомолу та міський спорткомітет діють тут спільно. Комсомольські організації взяли шефство над мікрорайонами міста — обладнують спортивні майданчики для дітей і підлітків. Ось і тепер, у день Всесоюзного комуністичного суботника, на обладнанні спортивних комплексів працюватимуть юнаки і дівчата з усіх підприємств, навчальних закладів, установ — у пар-

помога найбільших промислових підприємств, будівельних організацій маловідчутна, не зорієнтувалися і працівники житлово-експлуатаційних контор. А комсомольські активісти — одне і те ж: «Що ми можемо зробити пустими руками? Та чи багато треба, щоб обладнати прості майданчики, тенісний корт, городище місцевого? Була б ініціатива, а вихід зі скрутного становища можна знайти.

БУДІВНИЦТВО СПОРТИВНИХ СПОРУД —
СПРАВА КОМСОМОЛЬСЬКА

ЧИМ БАГАТІ УЛЬЯНОВЦІ?

підготували 168 спортсменів-розрядників, 96 значківців ГПО. Шевченківці зайняли перше місце в VI сільських спортивних іграх, що проходились у районі.

Так і в колгоспі імені Щорса. Понад 50 тисяч карбованців витратили тут на спорудження комплексних спортивних майданчиків, стрілецького тиру. За кам'янокриничанцями пішли лозуватці — юнаки і дівчата колгоспу імені Фрунзе теж збудували тир, стадіон, де сектори з гумово-бітумним покриттям.

Сотні годин відпрацювали на суботниках і недільниках молоді робітники Ульянівського цукрозаводу, комсомольці інших підприємств міста.

Цікаві успіхи виступають на обласних і республіканських змаганнях. Є вже свої першорозрядники з кульової стрільби — Володимир Дорось, Анатолій Бичок, Ольга Толчинська. Бігун Сергій Фаюк виконав норматив кандидата в майстри спорту, а легкоатлетка Вікторія Герман з Ізюма Житомирської області виступає у збірних командах області. 39 першорозрядників, які торік підвищили свої результати, нині шикуються в шеренги кращих спортсменів району.

Чіткий орієнтир у світловодців, котрі розгорнули будівництво спортивних споруд за місцем проживання. Міським

ку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка, біля турбази «Славутич», оновлюватимуть шкільні стадіони та маленькі олімпійські містечка.

Світловодці практикують цікаві спортивні змагання «Тато, мама і я». Майстерністю міряються цілі сім'ї. І показують непогані результати. Бо є постійно тренуватися, загартувати себе фізично — біля кожного комунального будинку діє пост бадьорості.

Їхній досвід слід було б запозичити кіровоградцям. Тут, в обласному центрі, вже котрий рік тривають суперечки: де і хто будуватиме спортивні майданчики? Шефська до-

помога найбільших промислових підприємств, будівельних організацій маловідчутна, не зорієнтувалися і працівники житлово-експлуатаційних контор. А комсомольські активісти — одне і те ж: «Що ми можемо зробити пустими руками? Та чи багато треба, щоб обладнати прості майданчики, тенісний корт, городище місцевого? Була б ініціатива, а вихід зі скрутного становища можна знайти.

С. ШАПОВАЛОВ,
завідуючий відділом спортивної та оборонно-масової роботи обкому ЛКСМУ.

Серед найсильніших баскетболісток області — вихованки Кіровоградської ДЮСШ № 1, яких тренує Л. О. Вязовський. На зональній першості Міністерства освіти УРСР наші дівчата перемогли своїх суперниць з Донецької, Ворошиловградської, Дніпропетровської, Кримської областей і в червні візьмуть участь у фінальних поєдинках.

На фото: вихованки Л. О. Вязовського.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

БОРЬБА ДЗЮ-ДО. У спортивному комплексі сільськогосподарського інституту, що в Дніпропетровську, відбулися змагання з цього виду спорту за програмою VII літньої Спартакіади УРСР. Кіровоградський майстер спорту Сергій Мезенцев («Колос») у своїй ваговій категорії став третім призером. Наші здобутки принесли 28,5 очка в залікову таблицю Кіровоградщини.

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС. Три дні в обласному центрі

проходив турнір у залі спартакіади-79 товариства «Спартак». У командному заліку місця в підгруппах розподілилися так: у першій найвища сходинка дісталася спортсменам обкому профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ, другими були аспіранти, третіми — представники обкому профспілки медичних працівників; у другій підгрупі не мали собі рівних спортсмени обкому профспілки працівників харчової промисловості, за ними — тенісисти обкому профспілки працівників відвідки.

Наступні поєдинки у спартакіаді — з кульової стрільби.

ФУТБОЛ. Стартувало друге, весняне коло Всесоюзної юнацької зональної першості. Вихованці кіровоградської «Зірки» перші зустрічі провели на виїзді. В Севастополі вони зустрілися з «Атлантикою». Матч юнаків молодшої групи закінчився з рахунком 1:0 на користь господарів поля. А в поєдинку старших юнаків наші земляки здобули перемогу — 3:1. М'ячі у ворота Севастопольців забивали Сергій Пещов та Ігор Березкін.

Другий тур відбувається 22 квітня: «Зірка» прийматиме запорізьку «Стрілу».

ЛИСТ УБОЛІВАЛЬНИКА

БУДЕМО СПОДІВАТИСЯ...

Звичайно, на початку чемпіонату важко прогнозувати, якою буде кіровоградська «Зірка» восени. Але вже перші ігри заспокоюють нас, уболівальників. Якщо торік наші уболівальники в першому колі взяли непоганий розгін і закінчили його лідерами, то нині відчуватимуться якась невпевненість — у п'яти матчах — одні програли, чотири виграли (три на своєму полі). Ми бачили, в попередніх іграх «Зірка» вперто вела наступ. Та це логічне — кінцевий результат. Завершальні атаки були непродуктивними, бракувало чітких комбінацій і точних ударів по воротах суперників. Ліній захисту рвалася, заслін не спрацьовував. Досить часто впадали у вічі тактичний і технічний примітивізм, який психологічне закріпачення деяких гравців.

А ми хочемо бачити динамічний, гострий, атакуючий футбол. Кожен із гравців повинен бути лідером — виконуючи те, що йому диктують ігрові обставини. Хочеться, щоб «Зірка» позбулася зовнішнього кидка, крайнього автоматизму, а захопила простір творчості. Головне — цілеспрямованість! Усі гравці повинні брати участь у конструюванні атак, не ігнорувати тих, хто стоїть на вигіднішому місці, а захоплювати їх точними пасами.

Та ще необхідна повага до глядача, що сидить на трибунах. Рахунок у матчі може й не бути відкритим, але сама гра повинна захопити тих, хто прийшов на стадіон. І ми вітаємо своїх уболівальників, якщо вони даруватимуть нам захоплення. Щоб кожного разу вони грали на полі, ще і ще раз нагадуючи, що футбол — це гра!

В. НЕЧИПУРЕНКО,
вчитель фізвиховання Соснінської середньої школи Кіровоградського району.

ФУТБОЛ „ЗІРКА“ — „АВАНГАРД“ — 1:1

17 квітня «Зірка» приймала роменський «Авангард». Гості не тільки добре захищались, а й контратакували. На 42-й хвилині їхній захисник Р. Даєнд сильно пробив по воротах В. Музичука, м'яч, торкнувшись Михайла Порошина, розойдався сіткою — 1:0.

У другому таймі наші земляки ніби й вели наступ, та їхні дії майже в усіх ланках були незлаго-

женними. На 70-й хвилині Богданов пропустив можливість метрів із семи забити м'яч. Коли до фінальної сірени лишилося дев'ять хвилин, простріляною передачею Олександра Алексєєва з правого краю вийшло скористався Богданов — 1:1.

В. ШАБАЛІН.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМУ України.

На українському мові.

ВК 31958.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП.
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відділ адміністративний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.